

РЕШЕНИЕ

№ 2057

гр. София, 18.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8283** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 20565 от 26.09.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53-00-522 от 07.09.2011 г. по описа на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” (Д’ОУИ”), подадена от [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя А. С. Й. срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 27.05.2011 г., издаден от Р. Г. С. – Д. на длъжност „старши инспектор по приходите” в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1387 от 17.08.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението”.

Жалбоподателят сочи, че е неправилна констатацията, че е спазена процедурата по връчването на ревизионния доклад и заключението на ревизиращия орган, че ревизираното лице не възразило срещу констатациите, отразени в РД. Излага съображения, че доводите в решението на директора на ДОУИ са неверни относно обстоятелството, че РД е връчен на 06.06.2011 г., тъй като жалбоподателят не е намерен на адреса за кореспонденция. Инвокират се доводи, че ответникът не е обсъдил всички наведени съображения в жалбата до него относно допуснатите процесуални нарушения в ревизионното производство по издаването на РД и РА. В хода на съдебното производство дружеството редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директорът на Дирекция “ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. Б., която оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1009755 от 11.11.2010 г., издадена от М. Г. Р., началник на сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" на ТД на НАП – [населено място], е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност за период от 18.02.2010 г. – 31.10.2010 г. С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – К. М. П. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на екип и Р. Г. С. – Д. на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена на 18.11.2010 г. на Г. В. Н., пълномощник на дружеството.

Със следваща ЗВР № 1102038 от 16.02.2011 г., издадена от М. Р., срокът на ревизията е продължен до 18.03.2011 г. Заповедта е връчена на пълномощника на дружеството на 21.02.2011 г.

В 14 дневният срок по чл. 117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад № 1102038/01.04.2011 г., връчен по реда на чл. 32 от ДОПК. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подавано възражение.

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 1102038 от 04.04.2011 г., К. М. П. на длъжност главен инспектор по приходите, е определена за компетентен орган по издаването на РА на [фирма]. Въз основа на Искане за промяна на ЗОКО № К 1102038 от 26.05.2011 г., поради продължителен болничен на ръководителя на екип К. М. П., е издадена нова ЗОКО № К 11-2-38II от 26.05.2011 г. на М. Р., с която за компетентен орган по издаването на РА на жалбоподателя е определена Р. Г. С. - Д. и е връчена на 06.06.2011 г. на пълномощника на дружеството.

Извън срока по чл. 119, ал.3 от ДОПК е издаден РА № [ЕГН] от 27.05.2011 г., връчен на 06.06.2011 г. на Г. Н., пълномощник на жалбоподателя. РА е обжалван пред Директора на Дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП [населено място] с жалба вх. № 53 – 03 - 1163 от 13.06.2011 г. по описа на ТД на НАП С..

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е издадено решение № 1387 от 17.08.2011 г., с което РА е потвърден в обжалваната част.

В РД и РА е посочено, че е извършена корекция на декларирания от [фирма] резултат за отделните ревизирани данъчни периоди, като на основание чл. 68, ал.1, т.1, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС за периодите от м. 02.2010 г. до 04.2010 г., от м. 06.2010 г. до 08.2010 г. и м.10.2010 г. е отказано право на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

За данъчен период м.02,2010 г. - 04.2010 г., м. 06. 2010 г, и- м.10.2010 г. дружеството е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 200,00 лв. по фактури издадени от [фирма] с предмет на доставката счетоводни услуги. В хода на ревизията на доставчика е извършена насрещна проверка приключила с протокол № 2200-27-01009755/15.12.2010 г.

Установено е, че дружеството е издало описаните в искането фактури. Представен е договор от 29.02.2010 г. с предмет счетоводни консултации и абонамент на счетоводно обслужване. Не са представени документи за получени плащания по издадените фактури. При проверка в информационната система на НАП е установено, че [фирма], продава на [фирма] счетоводни услуги и в същото време купува от [фирма] счетоводни услуги. [фирма] има отчетени покупки на счетоводни услуги от други

дружества които нямат потенциална възможност за извършване на счетоводни услуги, а в същото време има извършени продажби на счетоводни услуги на същите дружества. На основание чл.70, ал. 5 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на данъчен кредит в размер на 2 200,00 лв. по фактури издадени от [фирма].

За данъчен период м.07.2010 г. дружеството е ползвало данъчен кредит в размер на 250,00 лв. по фактура издадена от [фирма] с предмет на доставката консултантска услуга. В хода на ревизията на доставчика е извършена насрещна проверка приключила с протокол № 2200-27-1009755/02.03.2011 г. Установено, че е издадена фактура № 23/20.07.2010 г. с данъчна основа 1 250,00 лв. и ДДС 250,00 лв. Предмет на сделката е услуга по договор. Фактурата е платена по банков път. Сключен е договор от 01.07.2010 г. за консултантска услуга за проучване на пазара, свързан със селското стопанство във В.. Констатирано е, че дружеството има назначен персонал по трудови правоотношения към 31.07.2010 г. - трима души. Основната икономическа дейност на дружеството е селскостопанска и горска дейност. В хода на проверката е представен трудов договор на К. Х. Г., извършил проучването, който е назначен на длъжност дървар на четири часов работен ден. Същият е бил прекратен на 05.08.2010 г. Ревизиращият екип е приел, че извършването на консултантската услуга изисква високо образователна квалификация и длъжността дървар не предполага възможност за изпълнение на услугата за проучване на пазари във В.. Издадената фактура и представените документи не доказват извършване на фактурираната услуга и на основание чл.70, ал.5 от ЗДДС е отказано правото на данъчен кредит в размер на 250,00 лв. по фактура издадена от [фирма].

За данъчен период м.07.2010 г. дружеството е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит в размер 4 100,00 лв. по 3 бр.фактури издадена от [фирма] с предмет на доставката консултантска услуга. В хода на ревизията е извършена насрещна проверка приключила с протокол № 2200-27-1009755/09.02.2011 г. Изготвено е ИПДПОЗЛ № 1453-00-16336/02.12.2010 г. връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Не са представени исканите документи и не е доказано, че процесите доставки реално са извършени, поради което на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС е отказано правото на данъчен кредит в размер на 4 100,00 лв. по фактури издадени от [фирма].

За данъчен период м.08.2010 г. дружеството е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит в размер 800,00 лв. по 2 бр.фактури издадени от [фирма] с предмет на доставката търговско представителство и посредничество. В хода на ревизията е извършена насрещна проверка приключила с протокол № 2200-27-1009755-05/01.12.2010 г. Изготвено е ИПДПОЗЛ № 1453-00-16335/02.12.2010 г. връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Не са представени исканите документи и не е доказано реалното извършване на процесите доставки и на основание чл.68. ал.1, т.1 от ЗДДС е отказано правото на данъчен кредит в размер на 880,00 лв. по фактури издадени от [фирма].

В хода на съдебното производство по делото са приети като писмени доказателства представените с административната преписка документи, допълнително ангажираните от ответника писмени доказателства във връзка с установяване компетентността на лицето, подписало решението на горестоящия орган.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и

интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения 14 дневен срок от връчване на решението на директора на дирекция „ОУИ”, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По отношение на наведените доводи за неспазване срока за връчване на РД на ревизираното лице, настоящият съдебен състав, намира, че е спазена процедурата по чл. 32 от ДОПК. Посочената разпоредба регламентира, че връчване чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни. Тези обстоятелствата се удостоверяват с протокол за всяко посещение на адреса за кореспонденция. Съобщението за връчването се поставя на определено за целта място в териториалната дирекция. Съобщението се публикува и в Интернет. Заедно с поставяне на съобщението органът по приходите изпраща и писмо с обратна разписка, както и електронно съобщение, в случай че лицето е посочило електронен адрес. В случай че лицето не се яви до изтичането на 14-дневен срок от поставянето на съобщението, съответният документ или акт се прилага към преписката и се смята за редовно връчен.

От представените по делото доказателства с административната преписка се установя, че спазена процедурата по чл. 32 от ДОПК – за извършените посещения на адреса на жалбоподателя са съставени два броя Протоколи с №1114270 от 05.04.2011 г. № 111581 от 13.04.2011 г. през 7 дни. Поставено е и съобщение на определеното за това място в ТД на НАП – С., както и че е изпратено писмо с обратна разписка на адреса на дружеството. На приложената по делото обратна разписка (л. 89) е видно, че пратката е получена на 21.04.2011 г. от С. Й.. Следователно може да се направи обоснован извод, че е спазена процедурата по връчване на РД, още повече, че на следващо място са изпълнени и изискванията на чл. 29, ал.3 от ДОПК, поради което възраженията на жалбоподателя, че е нарушено правото му защита са неоснователни. Факта, че докладът му е реално връчен заедно с получаването на ревизионния акт, означава, че органът по приходите го е запознал с констатациите в него. В допълнение следва да се посочи, че ревизионният доклад е изготвен в срока по чл.117 от ДОПК от определения със ЗВР екип.

По отношение направеното възражение, че ревизията не е била завършена в срок до 18.03.2011 г., същите са неоснователни, тъй като по силата на посочената разпоредба на чл. 117, ал.1 от ДОПК РД се изготвя в срок от 14 дни след изтичане срока на извършването на ревизията. Със ЗВР № 1102038 от 16.02.2011 г. срокът за приключване на ревизията е 18.03.2011 г., по силата на чл. 22, ал.6 от ДОПК 14 дневният срок за издаване на РД започва да тече от 19.03.2011 г. – ден събота, неработен и изтича на 01.04.2011 г. – петък, на която дата е издаден доклада.

Що се касае по възраженията по същество, настоящият съдебен състав изцяло споделя доводите на ответната страна по следните съображения: Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Наличието на издадена от доставчика фактура не е достатъчно основание, за да се приеме, че реално е извършена доставка. По смисъла на чл. 6 от ЗДДС доставка на стока е прехвърляне правото на собственост или друго вещно право върху стоката. По смисъла на чл. 9 от ЗДДС доставката на услуга е всяко

извършване на услуга. Съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена или услугата е извършена. На датата на възникване на данъчното събитие се поражда задължение за доставчика да начисли данъка и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит.

От анализа на посочените законови разпоредби се налага изводът, че за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да е налице реално осъществена облагаема доставка. Законът не свързва правото на данъчен кредит единствено с издаването на фактури, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки. Поради това, при преценката дали е възникнало за получателя по доставките право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите имат правомощието да проверят дали реално е осъществена доставка, т. е. дали е възникнало данъчно събитие, което представлява предпоставка за начисляване на данък от доставчика и съответно за възникване право на приспадане на данъчен кредит за получателя по нея.

В ревизионното производство и в съдебното не са представени доказателства от жалбоподателя, за да обоснове извод за обективно извършване на спорните доставки. От доставчиците не са ангажирани доказателства за реално изпълнение на фактурираните услуги. Двама от тях изобщо не са открити / [фирма] и [фирма]/ и в законоустановения срок не са представили никакви доказателства за фактурираните услуги.

От другите представени доказателства не може да се твърди по категоричен начин, че са налице реално извършени доставки по см. на чл.6 и чл.9 от ЗДДС.

Липсват доказателства за съответната кадрова обезпеченост на дружествата, извършили доставките. Относно доставчика [фирма] е установено, че назначеното лице в дружеството, не разполага с необходимата квалификация, за да извърши изпълнени на фактурираната услуга, а именно проучване на пазари във В.. Следва да се посочи, че наличието единствено на плащане на фактурираната услуга, не може да обоснове нейната реалност. Що се касае за направеното възражение, че липсват доказателства, от които да се обоснове изводът как органът по приходите е приел, че лицето заемашо длъжността „дървар” не може да изпълни услугата - проучване на пазари във В., настоящия съдебен състав намира, че този извод следва от националната класификация на професиите и длъжностите. От нейното съдържание се установява, че длъжността „дървар” е включена в единичната група 6141 „Горски работници, секачи и извозвачи на дървен материал”. Като в тази единична група са включени лицата, които: извършват необходимите операции за отглеждане и опазване на горите, секат дървета и добиват дървен материал за регулярна продажба или доставка на купувачи и на пазари. Именно с оглед естеството на извършваната дейност и класирането в клас 6 на класификацията на професиите и длъжностите, определя факта, че лицето К. Г., нает по силата на трудов договор в „Ш. валон” ЕООН, че не може да изпълни твърдяната получена услуга. От горното следва извода, че е ирелевантен факта дали лицето има компютърни умения и познава езика и културата на В..

За доставчика [фирма] е установено, че се касае за сделки с едни и същ предмет между едни и същи дружества. Отделно от това не са представени документи за извършени плащания и договори сключени между страните.

Съгласно чл. 25 ал. 5 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие възниква задължение за регистрираното лице да начисли данък. При липса на доставка на стоки

и услуги - не е налице данъчно събитие по чл. 25 ал. 1 от ЗДДС и в тази връзка не може да възникне правото на приспадане на данъчен кредит. Предвид на това данъчният кредит е начислен неправомерно, съгласно разпоредбата на чл.70, ал. 5 от ЗДДС.

При условие, че доставчиците са издали процесните фактури и са начислили данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, правилно с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от същия закон.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна, поради което не следва да се уважава, а обжалваният акт да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Воен от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 3 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя А. С. Й. срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 27.05.2011 г., издаден от Р. Г. С. – Д. на длъжност „старши инспектор по приходите“ в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1387 от 17.08.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението”.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: